

دَه أَحْكَامِ خُداوند

فقط دُو ماه بعد از بُور شُدونِ بَنیِ إِسْرَائیلِ از سرزمینِ مِصرِ اُونَا رُویِ دَ رُویِ کوهِ سِینَا خِیمه زد. دَ اُونَجَه مَوسَى دَ بَلِ کوهِ رفته و خُدا دَ زشی گُفت: ”دَ بَنیِ إِسْرَائیلِ بُگی که

‘خودِ شُمو دیدید که ما چَطور شُمو ره از سرزمینِ مِصرِ نِجاتِ دَدُم. آلی اگه از آید مه شُنید و شَرطهای قَولِ مَره پوره کنید، شُمو از مَنه تمامِ قَومِ و نِژادِ های دُنیا بَنده های خاصِ مه حِسابِ مَوشید. پَس دَ ای رَقمِ شُمو دَ نَظرِ ازمه یِگِ مِلَّتِ پَاکِ جَورِ شُدِه و مِثَلِ پِیشوایو مَره خِدمتِ مَونید.’

وختیکه مَوسَى ای تورا ره دَ مَرَدُمِ گُفت اُونَا جَوابِ دَدِ که ”هر چی که خُداوند گُفته مو پوره مَونی.“

پَس خُداوند دَ مَوسَى گُفت: ”ما از مَنه اَوُورِ دَ ز تُو نازلِ

مُوشَم و مَرْدُم آواز مَرِه مِيشَنَوِه كه ما قد تُو توره مُوگم،
تاكه اونا پسان دَزتُو باور كُنه. دَ بَنِي إِسْرَائِيل بُوگي كه
اونا بايد تا دُو روزِ دِيگِه خود خُو ره پاكَ كُنه و دَ روزِ
سِوَم ما دَ پِكَ شَمُو نازلِ مُوشَم. هِيچ كَس و هِيچ حَيوان ره
نَه اِيلِيد كه دَ كوهِ سِينا راه بوره. هر كَس كه دَ اُونجِي
پاي بيله نابود مُوشه.

مُوسَى پيغمبر از كوه تاه آمده بَنِي إِسْرَائِيل ره توش كَد
كه خود گون خُو ره شُشته پاكَ كُنه و دَ زَن هَاي خُو نَزْدِيك
نَشْنِه، و اونا توره مُوسَى ره گوش كَد. دَ روزِ سِوَم اُوورِ
تَرِيك كوه ره پوشند و مَرْدُم آوازِ خَطْرناك مِثْلِ آوازِ
گُرْگَرْدراغ ره شِيند و آتِشك ره دِيد. دُوَدِ تَرِيك مِثْلِ دُوَدِ
داش اَلِّي از كوه بل شُد و تمام كوه دَ لَرزه آمد.

پس خُداوند حضرتِ مُوسَى ره دَ سِرِ كوه طلب كد و مُوسَى

سربله رفت. و خُداوند ای توره ها ره دَ مَوسا گُفت:

۱ - ما خُداوند، خدای تُو استُم. بَغیرِ ازمه کُدم خُدای دِیگه ره پرستِش نَکُو.

۲ - هیچ قِسم بُتِ بِلدِ خُو جور نَکُو؛ دَ برابرِ بُتِها زانو نَزَن و اونا ره پرستِش نَکُو، که لاشِرِیکِ استُم و مُشِرِکِ ره سخت جزا مِیدُم.

۳ - از نامِ ازمه اِستِفاَدِهِ بَدِ نَکُو.

۴ - روزِ هفتمِ ره دَ یِادِ خُو بَیرو و اُو روزِ ره مُقدَّسِ حِسابِ کُو. دَ هفتهِ شَشِ روزِ کارِ کُو، مگم دَ روزِ هفتمِ کارِ نَهِ کُو که خُداوند اُو روزِ ره مُبارکِ گُفته.

۵ - آتِه و آبهِ خُو ره اِحترامِ کُو.

۶ - قتلِ نَکُو.

۷ - زِنا نَکُو.

۸ - دُزی نَکُو.

۹ - دروغِ نَکُو.

۱۰ - چِیمِ طمعِ خُو ره دَ مالِ و نامُوسِ دِیگرو نَگیر: نَهِ دَ

زَنِ كَسِ دِيگِه، نَه دَ غَلام و كَنِيزِ كَسِ دِيگِه، و نَه دَ هِيچ
چيزِ از دِيگِه كَسِ.

بعد از تا آمدونِ مُوسَى از كوه اُو تمام توره های ره كه خُدا
بَلدِ شى كُفته بود دَ بَنِى اِسْرَائِيل كُفت. وختِيكه اونا
آتِشك و دُود ره دِيد و آوازِ خطرناك ره شنِيده از ترس دَ
لرزه آمد و دَ مُوسَى كُفت: ”پَيغامِ خُدا ره تُو دَزمو بَرَسَن و
مو اِطاعتِ مُونى. خُدا مُستقيمِ قد ازمو توره نَكُويه؛ مو
مِيترسى كه بُمُرى.“

مُوسَى پَيغمبر كُفت: ”ترس نَخوريد؛ خُدا بَلدِ ازى نازل
شُدِه تاكه دَ تَوَسُطِ قُدْرَتِ خُو شُمُو ره اِمْتِحانِ كنه و تاكه
ازى بعد ترسِ خُداوند دَ پيشِ رُوى شُمُو بَشَه و شُمُو گناه
نَكْنِيد. خُداوند يگِ ملائِيكه ره پيشلونِ شُمُو رِيى مُونه
تاكه شُمُو ره سلامتِ دَ سر زمينى وعده شُدِه بَرَسَنه. و خُدا
مردُمِ كِنعانِ ره تَباهِ مُونه.“

و خُدا گُفت: ”بُت‌های ازوا ره سجده و پرستش نُکنید و دَ هیچ کار قد ازوا موافقه نَکنید. همچنان دُخترای ازوا ره بلدِ بچّه‌های خُو نَگیرید. هیچ نَه ایلید که اُو مردُم دَ مَنه شُمُو زندگی کنه. بُت‌ها و مُجسّمه‌های ازوا ره میده کنید تا نَشنه که شُمُو ره طرفِ بُتپرستی کَش کنه و شُمُو دَ نظر از مه گناه کار جور شُنید.

خُدا بسم گُفت: ”دَ مَنه شُمُو هیچ کس جادُوگری و پالگری نَکنه. از ارواحِ مُردّها کومک طلب نَکنید. هر کس که ای کارا ره مُوکنه دَ نظرِ خُداوند زِشت و مکروه استه.“

و تمامِ بَنی اسرائیل قبول کده گُفت که ”هر چی که خُداوند امر مُونه، مو پوره مُونی.“

صبای روزِ دِیگه شی مُوسی بال شُده و دَ پای کوه یگ قُربان‌گاه جور کد و اونا دَ خُداوند قُربانی تقدیم کد و خُونِ حیوانا ریختنده شُد. پس مُوسی ازی خُونِ گِرِفته دَ

بلے مردُم تِتِ کَدَه گُفت: ”اِی خُونِ نِشانی اَمزُو قَوْلِی اِستَه
کَه خُداوند قد شَمُو بَسْتَه کَدَه بود.“

بعد ازُو خُداوند دَ مُوسی گُفت: ”بِسْمِ دَ پِیش مَه بلے کوه
بِیا و ما احکامی ره کَه دَ رُوی دُو لَوْحِ سَنگی نِوِشْتَه
کَدِیم دز تُو مِیدُم تا کَه اُونَا ره دَ بَنی اِسرائیل یاد
بِدی.“ و خُدا دَ زَشی دُو تَخْتَه سَنگی ره دَد کَه دَ بلے شی
اَمُو دَه احکام نِوِشْتَه شُدَه بُوَد. اَمُو دَه اِحکام یِگ حِصَّه
تَوْرَات اِستَه کَه خُداوند دَ مُوسی نازل کَد. پس خُدا گُفتَه
کَه ”اگَه بَنی اِسرائیل اُونَا ره عملی کنه، ما دَ مُطابِقِ
وَعْدَه خُو اُونَا ره از بَنده های خاص خُو حِساب مُونُم و اُونَا دَ
پِیش مَه یِگ مِلَّتِ پاک جور شُدَه مِثِلِ پِیشوا یُو دَ زَمَه خِدمت
مُونَه.“

و هر وختیکه بَنی اِسرائیل سربال سُون کوه سِینا توخ
مُوکد، اُونَا اَوُورِ تَرِیک و حَضُورِ پُر جلالِ خُداوند ره مِثِلِ
اَلَنگِ آتِش مِیدِید.